

Publicerad 2017-01-16 11:21 av Algotezza

*Vi satt och såg programmet om David Bowie i fredags, jag med skrivblock framför mig, pennan i hand*

### **DB - några notiser**

Ibland saknar jag ord  
men aldrig tänkande.

Alla dör.

Kändisar okända.

Även en talanglös nolla.

TV tar eller stjälar hela ens uppmärksamhet.

Var femtonde sekund somnar jag till.

Soft as Tomorrow.

Varför i hela världen är den halv,  
världen i min hjärna?

Alla program är snuttifierade.  
Varje snutt lagom lång för guldfiskminnet.

Jag skulle vilja säga...  
...men nu glömde jag...

Känsla är allt. Känsla ger livet dess grundton. Var och en har sin grundton. Guds är kärleken. Varje individ har sin emotionella grundton och sina ackord, tonslingor, basgångar, beat...

Jorden är inte hotad. Men vi. Mänskligheten.

Finna sin grundton.

Den inre tomheten. Känslan av tomhet som grundton.

När man sitter med slutfacit förändras synen på processen retroaktivt. Allt faller på plats. Är det en illusion?

If nothing is what it looks like,  
but if it in fact look likes nothing,  
what is it really then?

Inspirerande program om Bowie.

Döden är alltid nära. Intigheten. Förflutenheten.

Han dog i slutet av programmet om Bowie. Hjärtattack. Hade gjort anteckningar under hela programmet, inspirerad av Bowie och hans liv, bilder, musik.

---

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Algotezza med Poeter.se id #2040 innehar upphovsrätten